شهرآرا
روزنامه شهر امید و زندگی
SHAHRARANEWS.IR
۴شنبه
۰۱ بهمن ۱۳۹۹
۶جمادی‌الثانی ۱۴۴۲
شماره ۳۳۰۴

تصویربرداری «هشت آباد» به حرم مطهر رسید

تصویربرداری سریال «هشت آباد» به کارگردانی علی مسعودی که مدتی است در مشهد آغاز شده به حرم امام رضا(ع) رسید. مدیر تولید سریال «هشت آباد» با بیان این مطلب درباره آخرین وضعیت تولید این سریال به خبرگزاری صبا گفت: تا پایان کار در شهر مشهد خواهیم بود و در روزهای آینده در حرم امام رضا (ع) تصویربرداری خواهیم داشت البته کار سخت است چون قرار است حرم دهه ۶۰ را به نمایش بگذاریم و برای این کار از صحن‌های قدیمی استفاده خواهیم کرد.

سیدمحمدمهدی مرتضوی با اشاره به اینکه تاکنون حدود ۸۰ درصد از این مجموعه جلوی دوربین رفته است خاطرنشان کرد: بازی هیچ‌یک از بازیگران هنوز به پایان نرسیده است و همه بازیگران این مجموعه تا پایان کار همراه ما خواهند بود. همچنین به‌تازگی نیز بازیگرانی از جمله شاهو رستمی، پریسا مقتدی، الهه جعفری، حدیثه زارعی و سیمین بهفر به کار پیوسته‌اند. به گفته او ۴۰ درصد از «هشت آباد» را شوکا زندباف تدوین کرده است.

داود کیانیان: وقت کم می‌آورم

داود کیانیان هنرمند با سابقه تئاتر مشهد که بیشتر فعالیت هنری خود را بر تئاتر کودکان و نوجوانان متمرکز کرده است در گفت‌وگو با ایسنا از فعالیت‌های بی‌شماری که برای انجام دادنشان، وقت کم می‌آورد می‌گوید. این هنرمند که در هفتمین دهه زندگی خود همچنان پرکار و پویاست، درباره تازه‌ترین فعالیت‌هایش توضیح می‌دهد: کارهای پژوهشی‌ام همچنان ادامه دارد و فعالیت‌های تازه هم دارم که ویژه دوران کروناست. باور کنید وقت کم می‌آورم و دوست داشتم زمان بخرم.

او که ریاست افتخاری جشنواره نمایش «دست‌ها لوگ» را بر عهده دارد، درباره این رویداد می‌گوید: این جشنواره با تمام جشنواره‌های دیگری که برای گروه سنی کودک و نوجوان برگزار شده، تفاوتی چشمگیر دارد چون برای اولین بار خود بچه‌ها هستند که آثار جشنواره را اجرا می‌کنند. به این معنا که شرکت‌کنندگان این جشنواره، کودکان و نوجوانانی از شهرهای مختلف هستند؛ اتفاقی که در ایران ما اگر بی‌سابقه نباشد قطعا کم‌سابقه است.

به نظر این پژوهشگر حوزه کودک و نوجوان، تمام نهادهای دولتی و خصوصی که در زمینه کودک و نوجوان فعال هستند، باید توجیه شوند که لازم است این گروه سنی هم برای خودش آثاری خلق کند، داستان بنویسد، نمایش اجرا کند، موسیقی بنوازد. البته حالا هم فعالیت‌هایی به شکل موردی و پراکنده انجام می‌شود ولی چون خیلی محدود است و معمولا هم بازتاب بیرونی ندارد، گسترش پیدا نمی‌کند.

کیانیان همچنین با ابراز تأسف از اینکه هنوز آگاهی عمومی درباره فواید کار فرهنگی برای کودکان و نوجوان ایجاد نشده، خاطرنشان می‌کند: وقتی شمارگان کتاب در کشور ما به رقم غم‌انگیز ۲۰۰ نسخه رسیده، آگاهی چگونه شکل بگیرد. پس طبیعی است که درگیر این مشکلات بشویم چون به منبع آگاهی توجهی نداریم.

سازمان اوج با ۱۷ اثر در جشنواره ملی فیلم فجر

سازمان هنری رسانه‌ای اوج با ۴ فیلم سینمایی، ۲ مستند و یک فیلم کوتاه در سی‌ونهمین جشنواره ملی فیلم فجر حضور خواهد داشت. به گزارش خبرنگار ما به نقل از روابط عمومی سازمان هنری رسانه‌ای اوج، «کارو»، «منصور»، «مصلحت نظام» و انیمیشن «پسر دلفینی» آثار سینمایی و «کمیته» و «دستمال سرخ‌ها» آثار مستند سازمان اوج در جشنواره فجر امسال هستند. فیلم کوتاه «من آمریکایی هستم» نیز در بخش فیلم کوتاه به نمایش در می‌آید. فیلم سینمایی «منصور» به نویسندگی و کارگردانی سیاوش سرمدی و با نگاهی به بخش‌هایی از زندگی شهید ستاری و طراحی و تولید اولین جنگنده کاملا ایرانی ساخته شده که در آن بخش‌های ناگفته از هشت سال دفاع مقدس روایت شده است. فیلم سینمایی «کارو» به کارگردانی احمد مرادپور، نیز فیلمی در حوزه دفاع مقدس است که به علت شرایط سخت تصویربرداری در کوهستان‌های استان اردبیل و آب و هوای نامناسب، به جشنواره سال گذشته نرسید. فیلم سینمایی «مصلحت نظام» به کارگردانی حسین دارابی یک تریلر جاسوسی- امنیتی است که داستان آن در اواخر دهه ۵۰ می‌گذرد و قرار است در جشنواره ملی فیلم فجر رونمایی شود.

انتخاب آثار و گروه‌های جشنواره موسیقی فجر

هیئت انتخاب آثار و گروه‌های سی‌وششمین جشنواره موسیقی فجر در دو بخش رقابتی و غیررقابتی به کار خود پایان داد. به گزارش خبرنگار ما به نقل از روابط عمومی سی‌وششمین جشنواره موسیقی فجر، هیئت انتخاب در بخش رقابتی ۱۴۸ آلبوم را در ۱۵ جلسه ارزیابی کرد. کاندیداهای هر بخش معرفی و اعلام خواهد شد. در بخش غیررقابتی ۱۰۰ گروه موسیقی در حوزه موسیقی دستگاهی، نواحی، کلاسیک و تلفیقی برای حضور در جشنواره از طریق فراخوان ثبت‌نام کردند که در مرحله نخست ۶۱ گروه انتخاب شدند و در نهایت ۱۰ گروه برای اجرا به جدول جشنواره راه یافتند. با توجه به وضعیت کرونا و اضافه شدن بخش رقابتی، جدول برنامه‌ها تغییرات اجرایی نسبت به جشنواره‌های قبل دارد.

نگاهی به برخی از فیلم‌هایی که در جشنواره های فجر با حاشیه همراه شدند

اما و اگرهای چند اکران سینمایی

«شیشلیک»

«به رنگ ارغوان»

«کانا په»

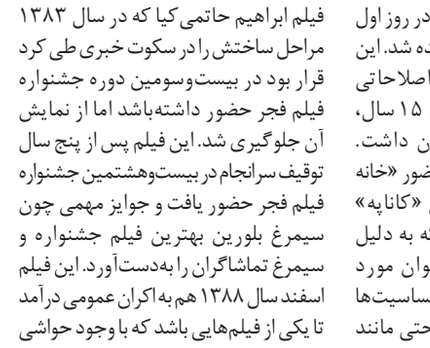
«خرس»

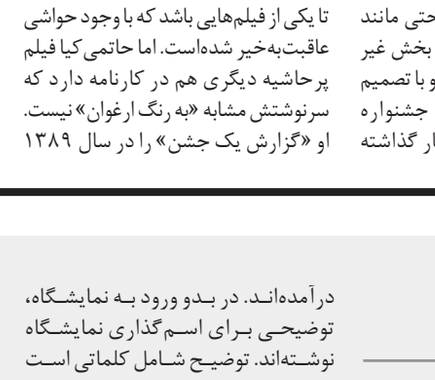
«رستاخیز»

شکیبا افخمی‌راد
sh.afkhami@shahraranews.ir

زندگی با سینما

جشنواره فیلم فجر یکی از بسترهای مهم برای معرفی آثار سینمایی تولید شده در طول یک‌سال سینمایی است. بستری که می تواند به دیده شدن بهتر فیلم‌های سینمایی کمک کند. اما گاهی اوقات وابستگی جشنواره به دولت‌ها و مستقل نبودن آن‌ها باعث می‌شود برخی آثار از این مزیت محروم بمانند. در طول سال‌ها فیلم‌های سینمایی مختلفی تولید شده که با وجود برخوردار بودن از کیفیت مناسب از سوی هیئت انتخاب از گردونه رقابت حذف شده‌اند یا اینکه به جشنواره فیلم فجر راه پیدا کردند اما آن‌قدر حاشیه برایشان ایجاد شده که در اکران عمومی به مشکل برخورده‌اند. امسال با حذف هیئت انتخاب پیش‌بینی می‌شد فیلم‌ها با حاشیه کمتری روبه‌رو شوند. اما هنوز جشنواره شروع نشده برخی رسانه‌ها از ایجاد مشکلاتی برای اکران فیلم «شیشلیک» محمدحسین مهدویان خبر داده‌اند. در این خبرها اعلام شده بود به دلیل برداشت‌های سیاسی از محتوای فیلم، «شیشلیک» برای حضور در جشنواره با مشکل روبه‌رو شده و مدیران این رویداد هم با توجه به حواشی احتمالی تمایلی به پیگیری وضعیت فیلم ندارند. اما با وجود این اخبار، مهدویان ساعتی پیش از پایان مهلت ثبت‌نام، فرم جشنواره را به عنوان آخرین اثر متقاضی پر کرد تا به حضور متوالی‌اش در این رویداد ادامه دهد.

هنوز معلوم نیست خبرهای اعلام شده بازی تبلیغاتی خودسازندگان فیلم بوده یا مهدویان با عوامل جشنواره به توافق رسیده‌است. شاید هم برگزارکنندگان با توجه به محدود شدن جشنواره فیلم فجر و نبود نمایش مردمی به این نتیجه رسیده‌اند که «شیشلیک» نمی‌تواند حاشیه چندانی برای این رویداد ایجاد کند. در هر حال هنوز نمی‌توان درباره وضعیت این فیلم تا پیش از اعلام ۲۰ فیلم منتخب جشنواره نظر قطعی داد. اما همین موضوع برای ما بهانه‌ای شد تا نگاهی داشته باشیم به فیلم‌های پرحاشیه جشنواره فیلم فجر در سال‌های اخیر که با مشکلات مختلفی روبه‌رو شده‌اند.

بازماندن از کسب سیمرغ

شاید بتوان مهم‌ترین فیلمی را که در سال‌های اخیر با حاشیه‌های زیادی در جشنواره روبه‌رو شده‌است «عصبانی نیستم» دومین فیلم بلند سینمایی رضا درمیشیان پس از فیلم «بغض» دانست. فیلمی که در سال ۹۲ توانست با جلب نظر هیئت انتخاب به بخش رقابت سودای سیمرغ راه پیدا کند اما بعد از رونمایی‌اش دچار مشکلاتی شد. «عصبانی نیستم» پس از اولین نمایش خود در جشنواره فیلم فجر با استقبال خوب مردم روبه‌رو شد؛ به‌طوری که در همان سیانس اول نمایش، به سیانس فوق‌العاده رسید. این فیلم مورد توجه هیئت داوران و منتقدان هم قرار گرفت و در شش رشته بهترین بازیگر نقش اول مرد، بهترین بازیگر نقش اول زن، بهترین تدوین، بهترین صدابردار، بهترین صداگذار و بهترین جلوه‌های ویژه، کاندیدا شد اما در روز اختتامیه ورق برگشت و جوایز فیلم «عصبانی نیستم» به درخواست علیرضا رضاداد دبیر جشنواره حذف شد. پیش از اختتامیه هم ساخته درمیشیان به دلیل محتوایش که اشاراتی به وقایع سال ۸۸ داشت مورد اعتراض برخی رسانه‌ها و نمایندگان مجلس قرار گرفته بود به طوری که حتی نشست خبری آن در جشنواره لغو شد. اما حواشی «عصبانی نیستم» در جشنواره پایان نیافت و این فیلم برای اکران عمومی هم با مشکلاتی روبه‌رو شد تا اینکه سرانجام در سال ۹۷ با سانسور برخی قسمت‌ها به روی پرده رفت.

حواشی ادامه داریک کارگردان

آغاز حاشیه‌های فیلم «خانه پدری» ساخته کیانوش عیاری به پیش از ورود آن به جشنواره فیلم فجر برمی‌گردد. این فیلم در سال ۸۹ ساخته شد اما وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و موسسه ناجی هنر به دلیل وجود یک صحنه خشن مجوز اکران برای آن را صادر نکردند، تا اینکه سرانجام بعد از سه سال «خانه پدری» در بخش خارج از مسابقه سی‌ودومین جشنواره فیلم فجر پذیرفته شد. با وجود راهیابی فیلم عیاری به جشنواره، همچنان زمزمه‌هایی مبنی بر احتمال جلوگیری از اکران عمومی فیلم مطرح می‌شد از این‌رو بسیاری از مردم برای دیدن فیلم در جشنواره صف کشیدند تا فرصت تماشای ساخته عیاری را از دست ندهند. البته زمزمه‌های مطرح شده درست بود و اکران عمومی فیلم با مشکل روبه‌رو شد، «خانه پدری» دی ۱۳۹۳ روی پرده سینما رفت اما در روز اول اکران عمومی از پرده پایین کشیده شد. این فیلم درنهایت سال گذشته با اصلاحاتی جزئی و با رده‌بندی سنی بالای ۱۵ سال، فقط اکران محدودی در تهران داشت. کیانوش عیاری سه سال بعد از حضور «خانه پدری» در فجر، فیلم سینمایی «کانا په» را جلوی دوربین برد. فیلمی که به دلیل استفاده از کلاه‌گیس برای بانوان مورد انتقادهای زیادی قرار گرفت. حساسیت‌ها روی این اثر به میزانی بود که حتی مانند «خانه پدری» شانس حضور در بخش غیر رقابتی جشنواره را هم پیدا نکرد و با تصمیم هیئت انتخاب سی‌وپنجمین جشنواره ملی فیلم فجر از این رویداد کنار گذاشته شد. «کانا په» از آن زمان همچنان توقیف است.

حاشیه‌هایی که گریبان‌گیر حاتمی‌کیا شد

شاید کمتر کسی فکر کند ابراهیم حاتمی‌کیا که آثارش معمولا مورد حمایت دولت است هم با چالش‌هایی در جشنواره فیلم فجر روبه‌رو شده‌باشد. «به رنگ ارغوان» سیزدهمین فیلم ابراهیم حاتمی‌کیا که در سال ۱۳۸۳ مراحل ساختش را در سکوت خبری طی کرد قرار بود در بیست‌وسومین دوره جشنواره فیلم فجر حضور داشته‌باشد اما از نمایش آن جلوگیری شد. این فیلم پس از پنج سال توقیف سرانجام در بیست‌وهشتمین جشنواره فیلم فجر حضور یافت و جوایز مهمی چون سیمرغ بلورین بهترین فیلم جشنواره و سیمرغ تماشاگران را به‌دست‌آورد. این فیلم اسفند سال ۱۳۸۸ هم به اکران عمومی درآمد تا یکی از فیلم‌هایی باشد که با وجود حواشی عاقبت‌به‌خیر شده‌است. اما حاتمی‌کیا فیلم پرحاشیه دیگری هم در کارنامه دارد که سرنوشتش مشابه «به رنگ ارغوان» نیست. او «گزارش یک جشن» را در سال ۱۳۸۹

درباره نمایشگاه طبیعت بی‌جان در نگارخانه هنگام

«ریپاروگرافی» با تصویر های زِبر

امیرمنصوررحیمیان

نگارستان

شهر مثل فرشی زیر آفتاب پهن شده است. با رنگ و لعاب دودزده، گره در گره، نقش در نقش و زنده که همیشه محل زایش و رویش است. فرشی که هر روز از آن ساختمانی تازه بالا می‌رود. از دل خاکستری این ساختمان‌ها پول و یا تشکیلاتی برای ازدیاد پول می‌جوشد. ولی گاهی نگارخانه‌ای هم مثل گیاه می‌روید. نگارخانه‌هایی که هدفشان چیزی فراتر از پول درآوردن می‌تواند باشد. بالأخره برای کاسبی هزار راه ساده‌تر وجود دارد. لازم نیست که آدم این همه دردسر برای گرفتن مجوز و بازسازی کردن فضا و چه و چه را تحمل کند تا بتواند از جایی پول درآورد. تازه اگر درآورد. با این اوضاع، از رستوران داری هم پول درنمی‌آید دیگر این قسم شغل‌ها که مستقیما با مغز آدم‌ها سروکار دارند، اصلا برای مقاصد مالی مناسب نیستند. به هرحال راه انداختن نگارخانه این‌روزها سخت‌تر از قبل شده است. دل بزرگ و فکر روشن می‌خواهد که آدم جایی را برای هنر و هنرمند راه بیندازد. ولی «نگارخانه هنگام» درست در همین روزها که همه‌مان درگیر کرونا و مسائل ریز و درشت اقتصادی هستیم، راه افتاده است. نگارخانه‌ای کوچک با فضایی محدود که نگاهش نه به کافه کنارش است و نه به مسائل حاشیه‌ای باز کردن این قبیل مکان‌ها. همین ابتدای نوشته می‌خواستم از خانم امینی برای دل بزرگش تشکر کرده باشم و راه افتادن یک چنین جایی را در این روزهای سرد زمستانی به اطلاع هنردوستان برسانم. ولی بعد آن می‌رسیم به نمایشگاه «ری-ریپاروگرافی» یا «طبیعت بی‌جان» که اکنون در آن نگارخانه برپاست و تا تاریخ سوم بهمن هم ادامه دارد. در این نمایشگاه گروهی نقاشی، آثار آبستره، انتزاعی و سوررئال نقاشان اسم و رسم‌دار در کنار هم به نمایش درآمده‌اند. نمایشگاهی که چکیده دو نمایشگاه قبلی با همین نام بوده است. «ریپاروگرافی یک (برگزار شده در سال ۹۷ در گالری وارطان)» و «ریپاروگرافی دو (برگزار شده در سال ۹۹ در مجموعه اکتبر)». در این ضیافت رنگ و نقش امیرحسین اسماعیلی با ۱ اثر، علی بیگی‌پرست، داریوش حسینی، سامان ربیعی، علی رضوانی، غلام‌حسین سهرابی، حسین شیراحمدی، فرشته شیخ‌زاده، جمال عرب‌زاده، مجید فتحی‌زاده، اکرم محمودی، شادی معلم، رزیتا نصرتی و مصطفی هامانی شرکت کرده‌اند.

آثار به کوشش جمال عرب‌زاده و حسین شیراحمدی به نمایش درآمده‌اند. در بدو ورود به نمایشگاه، توضیحی برای اسم‌گذاری نمایشگاه نوشته‌اند. توضیح شامل کلماتی است که با استیکر برش خورده‌اند و روی زمینه دیواری که با دقت رنگ سفید به آن زده‌اند چسبانده شده‌اند. در شرح کلمه این‌طور آمده است: ریپارو: دون/پست/خوار و گرافی: مطالعه/ثبت/ نگارش، و شرحی تفصیل‌گونه و با نقل قولی از «پلینی» (دانشمند روم باستان). این تعاریف همان اول کار، تکلیف مخاطب را روشن می‌کند که باید منتظر دیدن چه نوع کارهایی باشد. آثاری که به صورت مشخص از همین نقل قول پیروی می‌کنند و در تلاش هستند تا از طبیعت بی‌جان تصویری فراموش شده و بدیع خلق کنند. رنگ‌ها در تمام آثار به صورت کدر و در پشت پرده‌ای از ابهام قرار دارند. مخاطب تصاویر را در اعوجاجی غریب می‌بیند. تصویرها از اشیایی آشنا هستند که هر چه نزدیک‌تر می‌شوند به شکل نامأنوسی درمی‌آیند. برخی از